

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 608.—21 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1888. ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 680

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ διήγημα ὑπὸ Κωστή Παλαμά.
Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ,
μετάφρασις Χ. Α.
ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΙΑΦΩΝΙΑΣ.
ΕΦΕΥΡΕΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ.
Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
Ο ΚΟΥΡΔΑΛΟΣ ποίημα ὑπὸ Γ. Μ. Βιζυνοῦ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

«Ο Ἀπολλωνίδης», τοιοῦτος εἶνε ὁ τίτλος τοῦ τελευταίου ἔργου τοῦ Λεόντ. Δελίλ, φέροντος καὶ τούτου τὴν σφραγίδα τοῦ ἀγνοῦ ἑλλητισμοῦ, ὅστις διακρίνει τῶν συγχρόνων αὐτοῦ τὴν κλεινὴν ποιητὴν τῶν «Ἐρινύων» καὶ τῶν «Ἀρχαϊκῶν ποιημάτων.» «Ο Ἀπολλωνίδης» εἶνε λυρικὸν δράμα τριμερές, δηλονότι μελοδράμα, οὐτις τὸ κείμενον ἔγραψεν ὁ Λεόντ. Δελίλ καὶ τὴν μουσικὴν, ἀνεκδοτόν ἐστι παραμένονσαν, ὁ Franz Servais. Ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ ἔργῳ ὁ ποιητὴς ἐνεπνεύσθη ἐκ τῶν ἠρωϊκῶν μύθων τῆς Ἀττικῆς. Ὁ Ἀπολλωνίδης του εἶνε αὐτὸς ὁ ἐπώνυμος τῶν ἰώνων ἥρωος, τὸ τέκνον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐρεχθίδος Κρεούσης, τὸ δράμα δὲ, κυρίως εἰπεῖν, πιστὴ μεθερμηνεία καὶ ἀνάπλασις τοῦ Εὐριπίδου Ἰωνος ἐν τῷ ἀπλόῳ καὶ μεγαλοπρεπεῖ ἰδιώματι τοῦ γάλλου ποιητοῦ, παρακολουθεῖ τὴν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγωδίᾳ δρᾶσιν καὶ διαθέσει τῆς πράξεως, ἀλλάχιστα παραλάσσει, καὶ ταῦτα ἐκ τῆς ἀνάγκης παραχωρήσεως τινος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας σκηνῆς. Οὕτω τὴν ἐν τῇ τραγωδίᾳ τοῦ Εὐριπίδου παθητικὴν σκηνὴν τῆς ἀποπειρας δηλητηριάσεως τοῦ Ἰωνος ἐξ ἐπιβουλῆς τῆς Κρεούσης, ἥτις καθίσταται γνωστὴ τοῖς θεαταῖς ἐξ ἀφηγήσεως, ὁ Λεόντ. Δελίλ ἀνελλοσεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ δράματος ἐνώπιον αὐτῶν τῶν θεατῶν. Ὁ «Ἀπολλωνίδης» γραφεῖς ὅπως μελοποιηθῆ, — ἀλλὰ καὶ ἄνευ τοῦ μέλους ἔστιν καλλιτέχνημα καὶ κατ' οὐδὲν ὁμοίᾳζον πρὸς τὰ συνήθη κείμενα τῶν μελοδραμάτων, — ὀλίγα ἔχει καθαρῶς διαλογικὰ μέρη, ἀπαρτίζεται δὲ κατὰ μέγα μέρος ἐκ μονωδιῶν καὶ χορικῶν ἀσμάτων, — τέσσαρες χοροὶ παρίστανται καὶ παρενέονται ἐν αὐτῷ, ὁ τῶν πολεμιστῶν, ὁ τῶν γυναικῶν, ὁ χορὸς τῶν Ὁραδῶν καὶ ὁ τῶν Μουσῶν, — ἐκ στερωπῶν, ἀντιστερωπῶν καὶ ἐπιδῶν. Ἰδιάζουσαν αἰσθησιν προξενεῖ ἐν τέλει τοῦ δράματος ἡ ὑπερφύς πρὸ τῶν θεατῶν παράστασις τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῇ μελούσῃ αὐτῶν δόξῃ, ἐνῶ ὁ χορὸς τῶν Μουσῶν προφητεύει εἰς ὄραϊον, οτιζοῦς τὸ κλέος τῆς πόλεως τῶν ἡρώων, τῶν ποιητῶν, καὶ τῶν σοφῶν.»

Ἐν Λουδοβούγ. τῶν Βατῶδων ἐγένετο κατ' αὐτὰς ὥρας ἐκδοσις τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου μετὰ κριτικῶν σημειώσεων ὑπὸ τῶν δοκίμων καθηγητῶν van Lecuween καὶ Mendes de Costa, οὔτινες καὶ ἄλλοτε ἔδωσαν πείραν τῆς φιλολογικῆς αὐτῶν ἱκανότητος, συντάξαντες ἀξιόλογον γραμματικὴν τῆς ὁμηρικῆς διαλέκτου. Τὸ ἀνωτέρω τεύχος, ἐκ σελίδων τριακοσίων καὶ περιπλέον, περιέχει τὰς πρώτας

δώδεκα τῆς Ἰλιάδος ραψωδίας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιβολῆς 22 ἀντιγράφων, ἐκ τῶν παλαιωτάτων, μετὰ σημειώσεων κριτικῶν καὶ παραλλήλων χωρίων. Τὸ λαμπρὸν τοῦτο τεύχος τιμᾶται 1 1/2 φράγκου, πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ ἀοίδου ἐξεδόθησαν τοσοῦτον εὐώνως ἅμα καὶ φιλοκλίως.

Κατὰ τινα ἐσχάτως δημοσιευθέντα στατιστικὸν πινάκα ἐκ τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων τὸ μᾶλλον πολυφοιτητὸν εἶνε τὸ τοῦ Βερολίνου· δεύτερον ἔρχεται τὸ ἐν Μονάχῳ μετὰ 3389 φοιτητῶν, καὶ τρίτον τὸ ἐν Λειψίας μετὰ 3273. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Στρασβούργου φοιτῶσι πλὴν τῶν Γερμανῶν 21 Ρῶσοι, 19 Ἀμερικανοί, 14 Ἑλβετοί, 5 Ἀγγλοί, 5 Ἴταλοί καὶ τινες Ἰαπωνοί. Εἰς τὸ τοῦ Μονάχου, πλὴν τῶν Βαυαρῶν καὶ τῶν ἄλλων Γερμανῶν, 42 Ἑλβετοί, 20 Ἀμερικανοί, 17 Αὐστριακοί, 18 Ρῶσοι, 15 Ἕλληνες, 7 Ἴταλοί, καὶ τινες Οὐγγροί, Σκῶτοι καὶ Ἰαπωνοί. Εἰς τὸ τῆς Λειψίας 175 φοιτητὰ ἐκ διαφόρων τῆς Εὐρώπης χωρίων καὶ 55 ἐκ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀσίας. Οἱ εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Στρασβούργου φοιτῶντες ἀμφοσούνται περὶ τοὺς 800, ἀληθῶς μέτριος ἀριθμὸς ἐν παραθέσει πρὸς τὰ πανεπιστήμια τοῦ Μονάχου καὶ Λειψίας, εἰ καὶ ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα ἀποδείξῃ τὸ Στρασβούργον καθέδραν περιφανοῦς καὶ ἀξιοκλήτου πανεπιστημίου.

Ὁ διάσημος ζωγράφος Κάουλθακ παρητήθη τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπερμέτρως ἀπασχολούμενος ἐν αὐτῇ παρημέλει τὴν καλλιέργειαν τῆς τέχνης αὐτοῦ.

Ἀπεβίωσεν ἐν Λειψίᾳ ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοτικωτάτου ἐν Γερμανίᾳ περιόδιου Gartenlaube (Σκιάδος) Φρειδερίκος Ὁφμαν, συνεργασθεὶς ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ ἐν τῷ παγκοσμίῳ φήμης λεκτικῷ τοῦ Μίγερ. Ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ὁφμαν ἡ Gartenlaube ἔλαβε τὴν μεγίστην αὐτῆς ἐπίδοσιν, δημοσιευομένη σήμερον εἰς 500,000 ἀντιτύπων.

Κατὰ τινα εἰδησιν ἐκ Πετρούπολεως, ἐν τῷ κυβερνεῖῳ τοῦ Τσερνικῶφ ἀνεκαλύθη ὀλόκληρος θησαυρὸς βυζαντινῶν νομισμάτων, οὗ ἡ ἀξία ἀνέρχεται εἰς 30 ἑκατομμύρια ρουβλίων (100,000,000 φρ.).

Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν τὰ πανεπιστήμια τῆς Βιέννης καὶ τῆς Λειψίας εἶχον περισσώτερος μαθητὰς ἢ τὸ ἐν Βερολίνῳ. Σήμερον τὸ ἐν Βερολίνῳ πανεπιστήμιον εἶνε τὸ μᾶλλον πολυφοιτητὸν διὰ τῶν ἄλλων. Ἑπτακισχίλιοι ὡς ἔγγιστα νέοι ἐφοίτησαν τῷ 1887 εἰς αὐτὸ, ὁ ὑπέρροκος δὲ οὗτος ἀριθμὸς εἶνε ἀληθῶς πρωτοφανής. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων ἐν τῇ γιγαντείῳ ταύτῃ τῆς ἐπιστήμης ἀκροπόλει εἶνε σχεδὸν ἴσος πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν φοιτητῶν ἐπαρχιακοῦ τινος Πανεπιστημίου· οἱ αὐτοὶ καθηγηταὶ ἀμφοσούνται εἰς 310, ἥτοι κατὰ 30 πλείονας τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Βιέννῃ πανεπιστημίου. Ἡ αὐτὴ δ' ἐπίδοσις παρατηρεῖται καὶ εἰς διὰ τὰ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα τοῦ Βερολίνου. Πρὸ πέντε ἐνιαυτῶν τὸ ἐν Βιέννῃ Πολυτεχνεῖον ἦτο τὸ μάλιστα πολυφοιτητὸν, ἀλλὰ σήμερον ὑπεσκέληθη ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πολυτεχνεῖου, οὗ οἱ μαθηταὶ ὁσμύραται πληθύνονται. Ἡ Ἀκαδημία τῶν εἰσακτικῶν τεχνῶν, ἡ ἀγρονομικὴ Ἀκαδημία, ἡ μεταλλευτικὴ Ἀκαδημία τοῦ Βερολίνου ἔχρουσι πλείονας σπουδαστὰς ἢ τὰ παρακλήσια ἐν Βιέννῃ ἱδρύματα. Ὁ Ζωολογικὸς Κήπος τοῦ Βερολίνου εἶνε ὁ μέγιστος τῶν ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ Σιβηρία, ἥτις θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν ὡς τόπος ἀφωρισμένος, ὡς ἱερὰ κώλασις, ἐν ἣ ταλαιπωροῦνται καὶ στενάζουσιν οἱ κατάδικοι, εἶνε χώρα ὁπωσποῦν εὐπρόστος εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς παιδείας. Τῇ 3 Αὐγούστου ἐτελέσθησαν πανηγυρικῶς ἐν τῇ πόλει Τομακ τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Σιβηρικῶ Πανεπιστημίου», ὅπερ προῦρισται νὰ ἐκπέμφῃ τὰς φαινὰς αὐτοῦ ἀκτίνας εἰς φωτισμὸν τῶν ἀπεράντων τῆς βορείου Ἀσίας χωρίων. Ὁ φίλος καὶ προσητάτης τῶν γραμμάτων μέγας δούξ Κωνσταντῖνος Νικολάεβις (πατὴρ τῆς βασιλείσεως τῶν Ἑλλήνων) ἀπέστειλεν αὐτόσε συγχαρητήριον τηλεγράφημα, εὐχόμενος ὅπως τὸ νῦν

σαν ὀλίγα. Τὴν πρότασιν σας περὶ τῶν λοιπῶν ἀδυνατοῦ-
μεν νὰ δεχθῶμεν. — *Περὶ ἔργου.* Κατὰ τὸν πέρυσι ψηφι-
σθέντα νόμον, εἰς σύναψιν ἐγκύρου γάμου ἐνδὸς τῶν μελῶν
τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη τοῦ
βασιλέως ἔγκρισις. — κ. Κ. Γ. Ζαβέρδαν. Παρεδόθησαν τῇ
Ἐφημερίδι, ἣτις θέλει σὰς ἀποστείλει καὶ τὸν *Φάουστ*.
Τῆς *Ἱστορίας* Λάμπρου ἔχουσιν ἐκδοθῆ φυλλάδια 37, τῆς
δὲ Πανακοθῆκῆς ὑπολείπονται φυλλάδια δύο πρὸς συμπλή-
ρωσιν τοῦ ἔργου. Τὰ ζητηθέντα φύλλον καὶ βιβλία ἀπεστά-
λησαν. — κ. Σ. Α. Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦ-
μεν θερμῶς διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας. Τὰ ζητηθέντα εἶχον
προαποσταλῆ, ὡς ἰδιαιτέρως σὰς ἐγράψαμεν. — *Τακτικῶ*
ἀταργώστη. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται κατὰ
πενταετίαν διὰ Βασιλικῆς διατάγματος ἐπὶ τῇ προτάσει
τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουρ-
γῶν. Ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶνε ἄμισθος. — *Φίλω Μ** Θεωροῦ-
μεν περιττὴν πᾶσαν δικαιολογίαν. — κ. Γ. Α. Κ. Ἄγυιαν.
Ἐλήφθησαν καὶ ἐνεγράφητε. — *Μισογόνη*. "Ἄν θέλετε, πι-
στεύσατε τὸν Δουρᾶν εἰπόντα ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῇ ὑπεριότητι
αὐτοῦ προνοεῖ δὲν ἔδωκε πώγωνα εἰς τὰς γυναῖκας, διότι
δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σιωπήσῃσι ὅταν θὰ ἐξυρίζοντο ὑπὸ τοῦ
κουρέως. — κ. Κ. Α. Π. Μέγαρον. Τιμᾶται ἄδειος δραχ. 50,
δεδεμένη 70.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΟΡΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΗΚΩΝ

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

Εὑρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας»
καὶ τιμᾶται δραχ. 7. Ταχυδρομικῶς ἀποστελλό-
μενον δραχ. 7.50.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΔΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Δραχ. 4.— Μετὰ ταχυδρ. 4.50.
ΔΑΜΑΡΤΙΝΟΥ ΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ, μετα-
φρασθεῖσαι κατ' ἐκλογὴν ἐμμέτρως. Δρ. 3. Μετὰ ταχυδρ. 3.20.

ΖΑΗΗΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῶν ἐν διαγωνισμῷ βραβευομένων συγγραμμάτων
ὑπὸ τῆς πρὸς ἐμπύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένη.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΟΥ

ὑπὸ ΜΑΝ. Θ. ΧΑΙΡΕΤΗ. Τόμος εἰς 16ον, σελ. 541.—Τιμᾶται λεπτῶν 50. Μετὰ τα-
χυδρομικῶν τελῶν λεπτ. 85.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟ-
ΜΙΑΣ

ὑπὸ Ρ. Η. Hamet μεταφρασθέντα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Βαρβάτη. Τόμος
εἰς 8ον, σελ. 235, μετὰ πολλῶν λιθογραφημάτων. Τιμᾶται λεπτῶν 50.
Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν λεπτὰ 85.

Ἄμφότερα τὰ ἀνωτέρω συγγράμματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθέντων χρησίμων
βιβλίων ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐμπύχωσης τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς, παρέχονται εἰς τὸ
Κοινὸν εἰς τιμὰς ἐκτάκτως εὐθηνάς, σχετικῶς πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῶν, ἵνα λάβωσιν ὅσον ἐνε-
στιν εὐρύτεραν διάδοσιν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Πωλοῦνται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας».

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

19 Αὐγούστου 1888.

Ἀάντια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμὴ	
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 7/8	Δρ. ν.	481.—	
" 120,000,000 τῶν 5	"	"	481.—
" 60,000,000 τῶν 6	"	"	557.50
" 26,000,000 τῶν 6	"	"	501.50
" 10,000,000 τῶν 6	"	"	252.—
" 6,000,000 τῶν 6	Δρ. παλ.		100.—
Κτηματικὰ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60000,000 μετὰ Λαχείου φρ.			515.50

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4,135.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	"	191.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	"	79.50
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ.	"	204.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου	"	148.25
Σιδηρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	"	409.—
Ἐταιρία Φωταερίου	"	"

Συναλλάγματα

ΑΘΗΝΑΙΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀφειω.	32.20	
	3μην.	31.95
Σ—Τραπεζικὸν Ὀφειω.	127 1/4	
	3μην.	126 1/4

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	25.38
Δίρα ὀθωμανικὴ	28.85

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ ἔφημερις ἐκ-
δοθεῖσα ἐν Μεσολογίῳ ὑπὸ τοῦ φιλέλληνοσ Ἐλ-
βετοῦ Δ. Ι. Μάγερ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1824 μέχρι
Φεβρουαρίου 1826, καὶ περιέχουσα λεπτομερῆ
ἱστορίαν τῶν ἐν τῇ ἠρωϊκῇ πόλει συμβάντων
κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Ἀντὶ δραχ. 20 τιμᾶται
μόνον δραχ. 4. Ταχυδρ. ἀποστειλ. ὄρ. 5.60.

Πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας».